

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 286
din 11.07.2018

Dosar nr.: 3/2018

Petiția nr.: 39/04.01.2018

Petenți: Sindicatul „Dreptatea” și Sindicatul “Arnota”

Reclamată: Societatea Națională a Sării “Salrom” S.A. - Sucursala Exploatarea Minieră Rm. Vâlcea

Obiect: soluții diferite ale instanțelor de judecată (încadrarea în condiții deosebite de muncă)

Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

Sindicatul „Dreptatea”, prin reprezentant legal, cu sediul în Râmnicu Vâlcea, str. Căpitan Negoescu nr.15, județul Vâlcea

Sindicatul „Arnota”, prin reprezentant legal, cu sediul în comuna Costești, sat Bistrița, județul Vâlcea

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

Societatea Națională a Sării “Salrom” SA-Sucursala Exploatarea Minieră Rm. Vâlcea cu sediul în str. Căpitan Negoescu nr.15, Rm Vâlcea, județul Vâlcea, cod 2401175

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petenții, membrii de sindicat, salariați ai Societății Naționale a Sării Salrom-Sucursala Exploatarea Minieră Rm. Vâlcea sesizează faptul că în anul 2016, salariaților din Sectorul Bistrița li s-a recunoscut de către instanța de fond dreptul de a fi încadrați în condiții deosebite de muncă potrivit legislației în vigoare.

III. Procedura de citare

4. Prin adresa nr. 39/23.01.2018 s-a procedat la citarea petenților, iar prin adresa nr. 39/23.01.2018 a fost citată partea reclamată, fiind invocată din oficiu excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat.

5. S-a stabilit termen de audieri la data de 08.02.2018, la termen partea reclamată fiind absentă.

6. Partea reclamată a formulat un punct de vedere comunicat petenților în cadrul ședinței de audieri.

7. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petenților

8. Petenții membrii de sindicat, salariați ai Societății Naționale a Sării Salrom-Sucursala Exploatarea Minieră Rm. Vâlcea sesizează faptul că în anul 2016, salariaților din Sectorul Bistrița li s-a recunoscut de către instanța de fond dreptul de a fi încadrați în condiții deosebite de muncă potrivit legislației în vigoare. Astfel un număr de dosare au fost soluționate favorabil de către instanța de fond, însă reclamata a făcut apel, iar soluțiile unor dosare au fost schimbate în

defavoarea salariaților. Astfel s-a ajuns la soluții contradictorii între salariații aceleiași loc de muncă și care lucrează în condiții identice.

Punctul de vedere formulat de către Societatea Națională a Sării "Salrom" SA - Sucursala Exploatarea Minieră Rm. Vâlcea, prin director

9. Referitor la sesizarea formulată de petenți reclamata arată faptul că nu a făcut decât să pună în aplicare sentințele civile pronunțate de instanțele de judecată.

10. Sindicatul Arnota, Sindicatul Liber din Sucursala Exploatarea Minieră Rm.Vâlcea, în numele și pentru membrii lor de sindicat, precum și alți salariați ai sucursalei au chemat în judecată S.N.S. S.A. - S.E.M. Rm.Vâlcea, pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța:

1. să se constate și să se dispună obligarea societății la încadrarea reclamanților în condiții deosebite de muncă, așa cum sunt reglementate de dispozițiile H.G. nr.261/2001, Legii nr. 19/2001 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale pentru perioada **01.04.2001 - 01.01.2011**, respectiv conform Legii nr.263/2010, pentru perioada **01.01.2011 - până la data pronunțării hotărârii**;
2. să se dispună obligarea societății să întocmească și să dispună la Casa Județeană de Pensii Vâlcea declarații rectificative pentru această perioadă în care să fie menționați ca lucrând în condiții deosebite;
3. să achite contribuția la bugetul asigurărilor sociale de stat în procentele corespunzătoare condițiilor deosebite, așa cum au fost stabilite prin Legile nr. 19/2000 și nr.263/2010 și legile bugetului asigurărilor sociale de stat în vigoare în aceasta perioadă;
4. să oblige societatea ca pentru viitor să efectueze demersurile legale necesare pentru încadrarea reclamanților în condiții deosebite de muncă;
5. obligarea la plata cheltuielilor de judecată.

11. Prin urmare, deși instanțele de judecată au pronunțat hotărâri definitive în favoarea salariaților în dosarele nr. 1039/90/2015, nr.1043/90/2015, nr. 1044/90/2015, nr. 1048/90/2015 și nr.4523/90/2014, prin care s-a recunoscut dreptul salariaților Carierei Bistrița de a fi încadrați în condiții deosebite de muncă, **această încadrare nu operează pentru viitor, ci doar până la data pronunțării hotărârilor.**

12. În concluzie se poate constata că, în prezent, nici un salariat dintre cei care au acționat societatea în judecată, indiferent dacă au câștigat sau nu, în viitor nu vor beneficia de condiții deosebite de muncă.

După publicarea în Monitorul Oficial a Deciziei ICCJ nr. 12/2016, toate celelalte dosare au fost soluționate în defavoarea salariaților.

13. Toate nemulțumirile sindicatului cu privire la soluțiile instanțelor de judecată au fost concretizate în cereri de revizuire la Înalta Curte de Casație și Justiție, care însă au fost respinse ca netimbrate, tardiv introduse, inadmisibile.

Invocă în acest sens și Decizia ICCJ nr.2/2015 prin care s-a statuat că punerea în executare a hotărârilor judecătorești prin care s-au acordat unor angajați anumite drepturi salariale nu reprezintă un tratament discriminatoriu al celorlalți angajați.

V. Motivele de fapt și de drept

14. Colegiul reține faptul că petenții se consideră discriminați motivat de faptul că practica instanțelor de judecată nu este unitară.

15. În drept, potrivit dispozițiilor art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției” Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepției invocate din oficiu, respectiv excepția necompetenței cu privire la hotărârile instanței de judecată.

16. Cu privire la modul în care a soluționat instanța de judecată cererile cu care a fost investită, s-a invocat din oficiu excepția de necompetență a Consiliului.

17. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-

jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.) iar actul per se este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin.7 (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin.9 (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000 republicată în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al C.N.C.D. a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „C.N.C.D. este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ-jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art.124 privind înfăptuirea justiției și art.126 alin.(5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

18. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000 republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul în soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești, ori în legătură indisolubilă cu activitatea de înfăptuire a justiției de către instanțele judecătorești.

19. Având în vedere aceste considerente, a admite că C.N.C.D. are competența *ratione materiae* de a analiza aspecte ce derivă din conținutul hotărârilor judecătorești sau din procedurile desfășurate în fața instanțelor de judecată, ar presupune, în primul rând, instituirea unei modalități complementare de control a unei hotărâri judecătorești, iar în al doilea rând, o substituie în prerogativele Consiliului Superior al Magistraturii, instanța în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorului.

20. Nemulțumirile părților dintr-un proces cu referire la modul concret de soluționare a cauzei trebuie să îmbrace forma căilor de atac, în limitele recunoscute de lege. Or, din acest punct de vedere, art. 97 alin.2 din legea nr. 303/2004 republicată prevede că exercitarea dreptului de a sesiza CSM nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac. Însuși textul constituțional din art. 129 statuează că „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Astfel, controlul legalității **hotărârilor judecătorești** este asigurat în cadrul sistemului căilor de atac.

21. Colegiul director este de opinie că, în speță, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza statuările instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelative actului de justiție. C.N.C.D. nu poate adresa instrucțiuni instanțelor, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate.

22. Având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

BERTZI THEODORA – membru

HALLER ISTVAN – membru

JURA CRISTIAN – membru

LAZĂR MARIA – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

Data redactării: 24.07.2018

Hotărâre redactată de: P. C. S și F. V.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.